

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3810010417
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3810010417.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému ml. B. Z. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 27. augusta 2015 prejednal odvolania obžalovaného mladistvého B. a jeho zákonného zástupcu M. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. marca 2015, sp. zn. 3T/125/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného ml. B. Z. a jeho zákonného zástupcu M. Z. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. marca 2015, sp. zn. 3T/125/2012, bol obžalovaný ml. B. Z. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 12.12.2008 okolo 23:55 hod. v B., vedľa K. ulice, za budovou B., pred barom X. H., počas bitky s poškodeným B. N., tohto pichol nezisteným predmetom do pravej strany tváre a brucha, čím mu spôsobil reznú ranu na pravej strane tváre, od miesta pred ušnicou až po sánku v dĺžke cca 6 cm, rezné rany na ušnici so stratovým poranením na boltci pravej ušnice a bodno-reznú ranu na ľavej strane brucha, idúcu od predného výbežku panvovej lopaty vľavo oblúkom smerom hore k pupku o dĺžke cca 15 cm, s poranením pobrušnice, ktoré si vyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 5 - 6 týždňov, pričom poškodený bol z dochádzky do školy ospravedlnený od 13.12.2008 do 12.1.2009.

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu trinásť mesiacov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podali odvolania obžalovaný ml. B. Z. a jeho zákonný zástupca - otec M. Z.. Obžalovaný ml. B. Z. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojho obhajcu namietal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku s poukazom na to, že výrok okresného súdu, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. nemá oporu v dokazovaní, ktoré okresný súd vykonal do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o jeho dovolaní, ale ani v dokazovaní, ktoré prvostupňový súd vykonal potom, čo mu Krajský súd v Trenčíne vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Súd prvého stupňa nesplnil dôsledne požiadavku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenú v jeho rozsudku, kde vyjadril názor, že nie je možné napraviť chyby prípravného konania spôsobené nerešpektovaním práv obžalovaného, pokiaľ nezákonne získané dôkazy zostávajú súčasťou spisu, aby takéto dôkazy neboli následne predmetom hodnotenia či už orgánov činných v trestnom konaní, znalcov alebo samotného súdu, ktorý rozhoduje o vine a treste. Potom, čo Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd zrušil po dovolacom konaní rozsudok prvostupňového súdu a tomuto vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie, boli vo veci vykonané dva

nové dôkazy a to znalecké posudky z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie. Naposledy vykonaný znalecký posudok znalcom MUDr. Babiakom č. 200/2014 zo dňa 31. decembra 2014 je z hľadiska jeho výpovednej hodnoty v porovnaní s predchádzajúcimi znaleckými posudkami vyhotovenými znalcami MUDr. Götzlom a MUDr. Machom najmenej hodnotný posudok, keď znalec nezodpovedal otázku o aké konkrétne poranenia u poškodeného ide, ako boli spôsobené, aký vplyv mali na dovtedajší spôsob života poškodeného, či mohli vzniknúť tak, ako to uvádzal poškodený, a či potiaže ním uvádzané zodpovedajú objektívnemu lekárskeму nálezu a či zranenia, ktoré utrpel boli vyliečené a ak áno, dokedy liečba poškodeného trvala. Znalec MUDr. Babiak tiež vo svojom znaleckom posudku necituje, ktorý z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise pri vyhotovovaní znaleckého posudku vychádzal a preto znalecký posudok tohto znalca nepriniesol z hľadiska znaleckého dokazovania žiadny nový pohľad na vec a s poukazom na to, že oba predchádzajúce znalecké posudky znalcov MUDr. Götzla a MUDr. Macha sú ako dôkazy nepoužiteľné, je možno konštatovať, že v spisovom materiáli sa nenachádza žiadny znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, ktorý by mohol poslúžiť pre súd ako dôkaz, ktorý je možné hodnotiť a následne oň oprieť výrok o vine, či výrok o treste. Aj znalecký posudok, ktorý vo veci podal KEÚ PZ je posudok podaný vylúčeným znalcom, pretože posudok nesmie podať znalec, ktorý môže mať pomer k veci a práve znalci, ktorí posudzovali v posudku biologické stopy, sú príslušníkmi PZ SR a je teda nepochybné, že zamestnanci KEÚ majú pomer k orgánom činným v trestnom konaní, ktoré vyšetrowanie predmetnej trestnej veci vykonávali. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby. Navrhol, aby po zrušení veci odvolací napadnutý rozsudok vrátil prvostupňovému súdu, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Otec obžalovaného mladistvého B. Z., M. Z. v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku okresného súdu predovšetkým z dôvodu, že okresný súd pri vydaní svojho rozsudku nerešpektoval rozsudok Najvyššieho súdu SR, ani uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18. decembra 2013, ktoré predchádzajúci rozsudok okresného súdu prehlásili za chybný z dôvodu, že v ňom boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a súčasťou spisu nemôžu zostať nezákonné dôkazy. Okresný súd dal úplne zbytočne vyhotoviť ďalší znalecký posudok, keď navyše novoustanovený znalec MUDr. Babiak mal zrejme k dispozícii celý trestný spis, no nezaujímal sa o stav poškodeného N., ktorý sa v úvode vyšetrowania priznal, že skonzumoval cca 8,5 dcl alkoholu. Ani jeden z doposiaľ konajúcich súdov (okresný, krajský ani Najvyšší súd SR) zrejme nedostal záznam z prvej úvodnej obhliadky miesta činu, ktorú vykonala polícia ráno 13. decembra 2008, čo on uviedol už na druhom pojednávaní Okresného súdu Prievidza s tým, že svedok v ňom uvádza iné oblečenie jeho syna - obžalovaného ml. B. Z. - než aké mal v inkriminovanej dobe na sebe. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky pritom deklarovala, že priznanie obžalovaného nemôže byť jediným dôkazom trestného činu, keď navyše priznanie bolo urobené v strese, vynútené fyzicky i psychicky vyšetrowateľom už v sobotu 13. decembra 2008 a následne sa všetky ďalšie kroky vyšetrowania tomuto priznaniu prispôbovali.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázala na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho smeroch, keď aj mladistvému obžalovanému uložený trest zodpovedá nielen zákonným hľadiskám, ktoré má súd pri ukladaní trestu povinnosť brať do úvahy pri jeho ukladaní mladistvému páchatelovi, ale zohľadňuje aj dobu uplynutú od spáchania trestného činu a preto odvolania obžalovaného mladistvého B. Z. a jeho zákonného zástupcu M. Z. navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného mladistvého B. Z. a jeho zákonného zástupcu - M. Z. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 15. júla 2015, vykonal verejné zasadnutie dňa 27. augusta 2015 a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých obžalovaným a jeho zákonným zástupcom napadnutých výrokov, t. j. výrokov o vine a uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného ml. B. Z. a jeho zákonného zástupcu M. Z. nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci,

včítane tých, ktoré mu aj na podklade rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/43/2011 zo dňa 14.marca 2012 prikázal vykonať tunajší krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 3To/54/2013 zo dňa 18.decembra 2013 a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správny skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o svedecké výpovede poškodeného B. N., ktorý na svojich usvedčujúcich svedeckých výpovediach zotrval v priebehu celého trestného stíhania bez toho, aby boli zistené právne relevantné okolnosti, ktoré by vierohodnosť jeho výpovedí spochybňovali, tiež o svedecké výpovede G. N., L. W. X. M. a najmä B. Z., s ktorými korešpondovali aj závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie MUDr. Ladislava Babiaka a tiež znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenská Ľupča ohľadne zaistených krvných stôp na odevoch obžalovaného a poškodeného. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného ml. B. Z., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi a listinnými dôkazmi, ktoré boli pritom zadovážené zákonným procesným postupom tak, ako na to správne poukázal v napadnutom rozsudku už okresný súd a ani krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod, ktorý by spochybňoval obhajcom obvineného namietanú spôsobilosť Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenská Ľupča v trestnom konaní podať znalecký posudok z dôvodu jeho údajného vylúčenia pre namietaný pomer vecí. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného ml. B. Z. zo spáchania žalovaného skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného mladistvého vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné. Neakceptoval ani jeho odvolacie námietky o údajnom porušení jeho základných práv na obhajobu z dôvodu, že súd prvého stupňa po opätovnom vykonaní všetkých potrebných a dostupných dôkazov na objasnenie skutkového stavu vecí bral do úvahy iba dôkazy získané zákonným spôsobom a nezákonne získané dôkazy, na ktoré poukázal nielen krajský súd vo svojom vyššie citovanom zrušujúcom uznesení, ale pred ním už aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 3Tdo/43/2011 zo dňa 14.marca 2011, absolútne nebral do úvahy a nepoužil ich ako podklad pre svoje rozhodnutie. Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného ml. B. Z. ako prečinu ublíženia na uzdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o podmienčnom treste odňatia slobody. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému mladistvému podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 117 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 4 mesiace, s podmienčným odkladom jeho výkonu v zmysle § 119 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu trinásť mesiacov, totiž zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného mladistvého tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu výrokov o uloženom podmienčnom treste odňatia slobody, ktorého výmera zohľadňuje aj značný časový odstup od spáchania predmetného prečinu, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného mladistvého a jeho zákonného zástupcu M. Z..

Krajský súd vzhľadom na už uvedené skutočnosti nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste v prospech obžalovaného mladistvého tak, ako sa toho on i jeho zákonný zástupca - otec M. Z. domáhali vo svojich odvolaniach, odvolacie námietky odvolateľov neakceptoval a preto podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného mladistvého B. Z. a jeho zákonného zástupcu M. Z. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.